

KLİNİK ÇALIŞMA / CLINICAL RESEARCH

ÇOCUKLarda Üst Ekstremité Tendon Transfer Cerrahisinde Uygulanan İnterskalen Bloğun Postoperatif Analjezik Etkinliği

THE POSTOPERATIVE ANALGESIC EFFECT OF INTERSCALENE BLOCK FOR CHILDREN UNDERGOING TENDON TRANSFER OPERATION IN UPPER EXTREMITY

**Yücel YÜCE¹, Banu AYHAN¹, Fatma SARİCAOĞLU¹, Seda B. AKINCI¹,
Gürsel LEBLEBİCİOĞLU², Ülkü AYPAR¹**

¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, Ankara

¹Hacettepe University Medical Faculty, Department of Anesthesiology and Reanimation, Ankara, Turkey

²Hacettepe University Medical Faculty, Department of Orthopedics and Traumatology, Ankara, Turkey

ÖZET

Amaç: İnterskalen blok, cerrahi girişimlerden sonra analjezi sağlamak amacıyla çocuklarda kullanılan tekniklerden birisidir. Çalışmamızda, üst ekstremitede tendon transfer cerrahisi uygulanacak olan hastaların postoperatif dönemdeki ağrılarının tedavisinde interskalen blok uygulanmasının etkinliğini araştırdık.

Yöntem: Tendon transfer cerrahisi uygulanacak, ASA I-III, 2-13 yaş arası, 40 hasta çalışmaya dahil edildi. Tüm çocukların genel anestezî aldıktan sonra; Grup I ($n=20$)'de operasyon sonunda ultrasonografi (USG) yardımıyla interskalen blok uygulandı. Grup II ($n=20$)'deki hastalara lokal anestezik yerine, eş değer miktarda serum fizyolojik verildi. Her iki gruptaki hastalara operasyon bitiminden 30 dakika önce hasta kontrollü analjezi (HKA) başlandı. Hastaların; 1., 6., 12., 24., 36. ve 48. saatlerdeki Visual Analog Score (VAS) değerleri, Children's and Infant's Postoperative Pain Score (CHIPPS) değerleri, istenilen-verilen HKA analjezik miktarları, yan etkiler, ek analjezik ilaç kullanımları ve aile memnuniyetleri kaydedildi.

Bulgular: VAS değerleri grup II' de, 1., 6., 12., 24., 36. ve 48. saatlerde anlamlı şekilde yükseltti ($p < 0,05$). CHIPPS skorları grup I' de, 1., 6., 12. ve 24. saatlerde daha düşük bulundu ($p < 0,05$). Grup I' deki hastaların analjezik ihtiyaçları daha azdı ($p < 0,05$) ve aile memnuniyetinin daha fazla olduğu görüldü ($p < 0,05$). Grup I' deki hastalarda hiç ek analjezik ihtiyacı olmadı. Bulanık oranı grup I' de daha düşüktü ($p < 0,05$).

Sonuç: İnterskalen blok uygulanan hastalarda; postoperatif dönemde analjezik gereksiniminin azaldığı ve aile memnuniyetinin daha fazla olduğu sonucuna varıldı.

ANAHTAR KELİMELER: Interskalen Blok; Tendon Transferi; Çocuklar; Postoperatif Ağrı

SUMMARY

Objective: Interscalene block is new techniques which is used for postoperative analgesia in children. We investigated the efficacy of interscalene block in treatment of postoperative pain of children in tendon transfer cases in upper extremity.

Method: Forty patients between 2-13 ages in ASA I-III who would undergo tendon transfer surgery were enrolled in our study. After all the children in study have taken general anesthesia, in group I ($n=20$); interscalene block was performed by the help of ultrasonography after the operation. This block was not applied in group II by local anesthetics; instead of serum physiologic was given. In both groups, 30 minutes before the end of the operation, patient controlled analgesia (PCA) was started. Visual analogue scores (VAS), children's and infant's postoperative pain scores (CHIPPS), desired and given PCA analgesic amounts, side effects, family satisfaction and additional analgesic drug usages in postoperative 1., 6., 12., 24., 36., 48., hours were recorded.

Results: VAS scores were higher at 1., 6., 12., 24., 36. and 48. hours in group II ($p<0.05$). CHIPPS scores were lower in group I at 1., 6., 12., 24. hours ($p<0.05$). The required analgesic amount was lower in group I. Family satisfaction was higher in group I ($p<0.05$). No other analgesic drug was given in group I. The rate of nausea was lower in group I ($p<0.05$).

Conclusion: In patients in which interscalene block was performed required analgesic amount was lower in postoperative period and family satisfaction was higher.

KEY WORDS: Interscalene Block, Tendon Transfer, Children, Postoperative Pain

GİRİŞ

Postoperatif ağrının yetersiz tedavi edilmesi, erken dönemde mobilizasyonu engelleyerek, ek morbidite faktörlerinin oluşmasına ve maliyetlerin artmasına neden olmaktadır (1, 2). Postoperatif dönemde, hastalar %30-75 oranında orta veya şiddetli ağrıdan yakınımaktadır (3).

Postoperatif ağrı, cerrahi travma ile başlayan ve doku iyileşmesi ile giderek azalan akut ağrı tipidir. Operasyon sonrası ağrının engellenmesinde esas olarak; opioid analjezikler, non-opioid analjezikler ve lokal anestezik ilaçlar kullanılmaktadır (2, 4). Postoperatif ağrı tedavisinin temelinde opiyoid analjezikler yer almaktadır. Oldukça etkin analjezi sağlamalarına rağmen; bağımlılık yapma risklerinden ve yan etkilerinden dolayı uygun değer dozda kullanılmamaları, postoperatif analjezinin yetersizliğine neden olmaktadır (5, 6). Bu amaçla; opioidler ile non-steroid antienflamatuar ilaçların ya da lokal anestezik uygulanan tekniklerin kombine edilmesi; opioidlere bağlı yan etkilerde azalma ve analjezi kalitesinde artma sağlanmıştır (7).

Lokal anestezikler ağrı tedavisinde; infiltrasyon, pleksus blokajları, interkostal blok, interplevral blok, epidural blok, ve spinal blok yolu ile kullanılabilir (2). Lokal anesteziklerin, cerrahi sahanın sensoriyal bloğunu sağlayacak şekilde uygulanması, etkili analjezi sağlama sı nedeniyle son zamanlarda ortopedik cerrahilerde sıkça kullanılmaktadır (8). Brakiyal pleksus blokları (BPB) bu amaçla çocuklarda son zamanlarda artan şekilde kullanılmaktadır. BPB'ları, brakiyel pleksusa yaklaşım yönünden; interskalen, servikal paravertebral, supraklaviküler, infraklaviküler, aksiler ve humeral kanal şeklinde sınıflandırılabilir (9).

Bu çalışmada; üst ekstremitede, tendon transfer cerrahisi yapılan çocuklarda, interskalen bloğun postoperatif analjezik etkinliğinin araştırılması amaçlanmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Çalışma, Hastane Etik kurul onayı (Tarih: 21.05.2009, Toplantı karar no: LUT 09/49-228) ve ebebeyn (ya da sorumluların) alındıktan sonra gerçekleştirılmıştır. Çalışmamızı; ASA I-III ve yaşları 2-13 arasında olan, tendon transfer cerrahisi uygulanacak, 40 çocuk hasta dahil edildi. Hastaların mevcut patolojileri dışında; allerji öyküsü, kardiyak, solunum sistemi, metabolik, endokrin, karaciğer, böbrek hastlığı, miyopati veya nöropatileri olanlar ve mental-motor geriliği olan hastalar çalışma dışı bırakılmıştır.

Çalışma; prospektif, randomize ve çift kör olarak yapıldı. Tüm interskalen blok uygulamaları; daha önce bu blok tipini çocuklarda uygulayan deneyimli bir anestezist tarafından yapıldı. Hastaların postoperatif değerlendirme

dirmeleri ise başka bir anestezist tarafından yapıldı. İnterskalen blok sırasında uygulanan lokal anestezik veya serum fizyolojik içeren ilaç karışımı, ml olarak eşit miktarlarda olacak şekilde ve benzer enjektörlerle hazırlandı. Bloğu uygulayan ve postoperatif hastaları değerlendiren anestezistler, uygulanan ilaçlarla ilgili bilgi sahibi değildi. Hastaların gruplara seçiminde; bilgisayar yardımı ile basit randomizasyon yöntemi kullanıldı. Buna göre hastalar; Grup I- İnterskalen blok grubu (n:20) ve Grup II- Kontrol grubu (n:20) olarak iki gruba ayrıldılar.

Tüm hastalar operasyondan 30 dk. önce $0,7 \text{ mg kg}^{-1}$ nazal midazolam ile premedike edildi. Operasyon odasına alınan hastalara, maske inhalasyonu yolu ile %50 Oksijen (O_2) – azot protoksit (N_2O) karışımı içerisinde %8 konsantrasyonda sevofluran uygulanarak induksiyon yapıldı ve 20–22 G kanül ile damar yolu açıldı. Sevofluran konsantrasyonu %2–3 olacak şekilde ayarlandı ve endotrakeal entübasyon için $0,6 \text{ mg kg}^{-1}$ roküronium bromür ve $0,1 \mu\text{g kg}^{-1}$ fentanil verildi. Hastalar uygun boyutta endotrakeal tüple entübe edildikten sonra mekanik ventilasyona geçildi ($8–10 \text{ ml kg}^{-1}$). Anestezi idamesi %50 $\text{O}_2\text{-N}_2\text{O}$ karışımı inspirasyon sonundaki sevofluranın MAC (minimum alveolar konsantrasyon) değeri %1-1,5 arasında olacak şekilde sevofluran konsantrasyonu ayarlandı.

Operasyon bitiminde hastalar uyandırılmadan önce alçı aşamasında iken, Grup I'deki hastalarda hastaların başı hangi tarafa blok yapılacaksa o tarafın tersine çevrildi. Steril jel uygulandıktan sonra ultrasonografik görüntüleme işlemi ile larinksin lateralinde tiroid bezi, kårrotis arter ve internal juguler ven tespit edildi. Ultrasongrafi probu (Sonosite Titan, linear probe 5-10 MHz (Sonosite, Bothwell, WA, USA)) sternokleidomastoid kasın lateral kenarı boyunca hareket ettirildi. Transvers görünümde 0,4 cm'lik derinlikte brakiyal pleksusun kökleri, anterior ve median skalen kasları arasında oval hipoekoik nodüller şeklinde görüntülendi. Stimuplex® iğnesi (22 gauge, 25-50 mm), ultrason demetini çaprazlayacak şekilde hafif kaudal açıda USG probunun 0,5 cm yukarısına, in-plane yaklaşımla posteriordan anterio-ora yerleştirildi. Doğrudan ultrasonografik kontrol altında iğne ilerletildi ve görülen hipoekoik nodüllerin proksimalinde brakiyal pleksusun köklerine ulaşıldı. %0,5 bupivakain ile %1 lidokain, %50(1:1) karışımından $0,5 \text{ ml kg}^{-1}$ dozunda (yaklaşık 5 ml) enjekte edildi ve lokal anestezik maddenin köklerin etrafına yayılımı USG ile gözlandı. Blok sonrası devamlı infüzyon için herhangi bir kateter uygulanmadı. Hastalar operasyon sonrasında ayılma ünitesinde gözlendi. Her iki gruptaki hastalara operasyon bitiminden 30 dakika önce $0,5 \text{ mg ml}^{-1}$ konsantrasyonunda morfin ile $0,01 \text{ mg kg}^{-1}$ bolus doz ve kilit süresi 20 dakika olacak şekilde hasta kontrollü anal-

jezi (HKA) (PCA device (Abbott pain Management Provider (Class II, Type CF) North Chicago, IL, USA) başlandı. Aileler HKA hakkında bilgilendirildi ve nasıl kullanacakları öğretildi.

Ağrı değerlendirilmesi olarak görsel ağrı skorlaması (0 mm: ağrı yok, 10 mm: düşünülebilecek en şiddetli ağrı) ile CHIPPS (Children and infants postoperative pain score) (10) (Tablo 1) kullanılmıştır. Hastaların takiplerinde VAS > 3 veya CHIPPS > 4 olduğunda ek analjezik olarak 15 mg kg⁻¹ dozda i.v. parasetamol uygulandı. Çocuklarda ağrı skorları aynı araştırmacı tarafından (IÖA) sorgulanmış ve skorlar sözel olarak öğrenilerek hasta dosyalarına kaydedilmiştir. Hastalar; 1. saat, 6. saat, 12. saat, 24. saat, 36. saat, 48. saat olmak üzere 48 saat boyunca takip edildi. Bu izlemeler sırasında yan etkiler; bulantı, kusma, kaşıntı, idrar retansiyonu, infüzyonun kesilmesi, hematom, sedasyon, motor blok, ek ilaç kullanımı ve aile memnuniyeti (11) (1: hiç memnun değilim, 2: memnunum, 3: çok memnunum) değerlendirildi. Ayrıca her iki gruptaki tüm hastaların HKA bolus istenen ve bolus verilen sayıları da kaydedildi.

Tablo 1.*CHIPPS (Children's and Infants' Postoperative Pain Scale) değerlendirme formu.

Madde	Davranışsal Tanım	Skor
Ağlama	Hiç yok	0
	Ağlıyor	1
	Çığlık atıyor	2
Yüz Görünüşü	Gülüyorum/ rahat	0
	Ağız kenarları aşağı eğik	1
	Ağlamak üzere	2
Beden Postürü	Nötral	0
	Değişken	1
	Çırpmıyor	2
Ayak Postürü	Nötral	0
	Tepiniyor	1
	Ayakları bağlanmış	2
Motor Rahatsızlık	Hiç yok	0
	Orta	1
	Rahatsız	2

*(Minumun 5 puan ve maksimum 15 puan alabilir)

İstatistiksel Yöntem

Elde edilen tüm veriler SPSS 15.0 paket program ile değerlendirildi. Değişkenlerin normal dağılıma uyup uymadıkları Kolmogorov-Smirnov testi ile değerlendirildi. Normal dağılım gösteren, parametrik verilerin gruplar arasında karşılaştırılmasında t-testi kullanıldı. Normal dağılım göstermeyen verilerin gruplar arasında karşılaştırılmasında Mann Whitney-U testi kullanıldı. Normal dağılıma uyan parametrik veriler ortalama ± Standart

sapma (SD) ve normal dağılıma uymayan non-parametrik veriler ortanca olarak gösterildi. P<0,05 olan değerler istatiksel olarak anlamlı kabul edildi. Toplanan kategorik verilerin (bulantı, kusma, kaşıntı, idrar retansiyonu, infüzyonun kesilmesi, hematom, sedasyon, motor blok, ek ilaç kullanımı) karşılaştırılmasında ki-kare testi kullanıldı. p<0,05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

BULGULAR

Çalışmamıza toplam 40 hasta dahil edildi. İki grup arasında; yaş, kilo, boy ve operasyon süresi bakımından anlamlı bir fark saptanmadı (p>0,05) (Tablo 2).

Tablo 2. Grupların Demografik Verileri (Ortalama±SD)

	Grup I (n:20)	Grup II (n:20)	*p değeri
Yaş (yıl)	5,1±3,4	5,9±3,6	0,936
Ağırlık(kg)	19,6±9,1	24,6±11,7	0,139
Boy(cm)	115,7±29,6	114,6±29,7	0,812
Operasyon süresi (dk)	159,8±272	154,8±25,2	0,793

*p>0,05: Gruplararası karşılaştırma

Postoperatif ağrı değerlendirilmesinde kullanılan VAS değerlerinde her iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı. 1, 6, 12, 24, 36, 48. saatlerinde bakılan VAS değerleri Grup I' de daha düşük bulunmuştur (p< 0,05) (Tablo 3).

Her iki gruba ait CHIPPS skorlarında da postoperatif erken dönemde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. 1, 6, 12, 24. saatlerde bakılan CHIPPS skorları Grup I' de daha düşük bulunmuştur (p< 0,05). 36 ve 48. saatlerde ise; iki grup arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. (p> 0,05) (Tablo 4).

Hastaların analjezik kullanma istemleri (HKA aletinin bolus butonunu kullanarak istemeleri) değerlendirildiğine; her iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır (p< 0,05). Grup I' deki hastaların analjezik istemlerinin, Grup II' deki hastalara göre daha az olduğu görülmüştür (Tablo 5). Buna bağlı olarak; hastaların analjezik istemlerinin HKA aleti tarafından önceden ayarlanmış kilit süresi doğrultusunda verilmesi sırasında, 1. saat dışında, diğer tüm zaman aralıklarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Grup I' deki hastalara verilen bolus ilaç dozu istemleri, Grup II' ye göre daha az olmuştur (p< 0,05) (Tablo 6).

Hastalarımızın aile memnuniyetleri değerlendirildiğinde; her iki grubun, 48. saate kadar olan aile memnuniyetleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p< 0,05). Grup I' deki hastaların aile memnuniyetleri, Grup II'deki hastalara göre daha iyi olmuştur (Tablo 7).

Çalışmamız sırasında, hiçbir hasta herhangi bir nedenle çalışma dışı bırakılmamıştır. Hastaların takipleri

Tablo 3. Vizüel Analog Skala (VAS) değerleri (0-10)

Karşılaştırılan zamanlar (st)	Grup	Ort. \pm SD	Ortanca	Min.	Maks.	p değeri
1.saat	I	5,3 \pm 0,9	5	4	8	0,041*
	II	5,7 \pm 0,7	6	4	7	
6.saat	I	4,8 \pm 1,0	5	4	8	0,005*
	II	5,4 \pm 0,7	6	4	6	
12.saat	I	4,1 \pm 0,9	4	3	6	0,025*
	II	4,7 \pm 0,8	5	3	6	
24.saat	I	3,1 \pm 0,8	3	2	4	0,002*
	II	3,9 \pm 0,7	4	3	5	
36.saat	I	2,2 \pm 0,7	2	1	3	0,000*
	II	3,5 \pm 0,5	3,5	3	4	
48.saat	I	1,6 \pm 0,7	2	1	3	0,000*
	II	2,9 \pm 0,5	3	2	4	

*p<0,05: Gruplararası karşılaştırılma

Tablo 4. Gruplara ait CHIPPS (Children's and Infants' Postoperative Pain Scale) skorları

Karşılaştırılan zamanlar (st)	Grup	Ort. \pm SD	Ortanca	Min.	Maks.	p değeri
1.saat	I	7,8 \pm 1,2	8	6	11	0,000*
	II	9,4 \pm 0,9	10	8	11	
6.saat	I	7,4 \pm 0,9	8	6	10	0,001*
	II	8,8 \pm 1,3	9	6	10	
12.saat	I	6,8 \pm 0,8	7	6	8	0,001*
	II	7,9 \pm 0,9	8	6	9	
24.saat	I	6,2 \pm 0,4	6	6	7	0,001*
	II	6,9 \pm 0,7	7	6	8	
36.saat	I	6,1 \pm 0,2	6	6	7	0,08
	II	6,2 \pm 0,4	6	6	7	
48.saat	I	6 \pm 0,0	6	6	6	1,000
	II	6 \pm 0,0	6	6	6	

*p<0,05: Gruplararası karşılaştırma

Tablo 5. Hastaların bolus istem sayıları

Karşılaştırılan zamanlar (st)	Grup	Ort. \pm SD	Ortanca	Min.	Maks.	p değeri
1.saatin sonu	I	4,2 \pm 1,3	4	2	7	0,000*
	II	8,1 \pm 1,8	8	4	12	
6.saatin sonu	I	10 \pm 1,9	10	8	15	0,000*
	II	18,9 \pm 4,8	20	10	28	
12.saatin sonu	I	16,7 \pm 3,6	15,5	12	28	0,000*
	II	32,4 \pm 6,8	32	17	43	
24.saatin sonu	I	26,2 \pm 4,9	24	20	38	0,000*
	II	47,1 \pm 8,2	48	29	59	
36.saatin sonu	I	33,2 \pm 5,9	31	28	49	0,000*
	II	61,4 \pm 9,1	63	39	73	
48.saatin sonu	I	38 \pm 7,2	36	31	55	0,000*
	II	70,8 \pm 10,9	72,5	48	88	

*p<0,05: Gruplararası karşılaştırma

Tablo 6. Hastalara verilen bolus doz sayıları

Karşılaştırılan zamanlar (st)	Grup	Ort. \pm SD	Ortanca	Min.	Maks.	p değeri
1.saatin sonu	I	1,8 \pm 0,5	2	1	3	0,289
	II	2 \pm 0,00	2	2	2	
6.saatin sonu	I	4,9 \pm 1,4	5	3	8	0,000*
	II	6,6 \pm 0,9	7	5	8	
12.saatin sonu	I	7,5 \pm 2,5	8	4	11	0,000*
	II	11,6 \pm 2,4	12	6	17	
24.saatin sonu	I	18,7 \pm 2,8	18	13	27	0,000*
	II	31,3 \pm 7,2	31,5	18	42	
36.saatin sonu	I	25,5 \pm 3,3	24	21	36	0,000*
	II	43,6 \pm 7,3	42	27	58	
48.saatin sonu	I	29 \pm 3,9	28	23	39	0,000*
	II	53,1 \pm 8,5	51,5	37	73	

*p<0,05: Gruplararası karşılaştırma

Tablo 7. Grupların Aile Memnuniyetleri

Karşılaştırılan zamanlar (st)	Grup	Ort. \pm SD	Ortanca	Min.	Maks.	p değeri
Aile memnuniyeti	I	2,7 \pm 0,5	3	2	3	0,000*
	II	1,8 \pm 0,6	2	1	3	

*p<0,005: Gruplararası karşılaştırma

Aile Memnuniyeti: 1: Hiç memnun olmayanlar, 2:Orta düzeyde memnun olanlar, 3: Çok memnun olanlar

sırısında ortaya çıkan yan etkiler açısından, her iki grup arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($p<0,05$). Bulantı ve kusma; 1.saatte Grup I'de 2, Grup II' de ise 12 hastada görülmüştür. Kaşıntı, idrar retansiyonu, infüzyonun kesilmesi, hematom, sedasyon, motor blok veya blokla ilişkili herhangi bir komplikasyon; tüm zaman aralıkları boyunca her iki grupta da gözlenmemiştir. Grup I'deki hastalar, HKA dışında hiçbir hasta başka bir analjezik almazken; Grup II'de 8 hastaya parasetamol verilmiştir.

TARTIŞMA

Biz çalışmamız sonucunda; çocuklarda postoperatif ağrı kontrolü amacıyla uyguladığımız interskalen bloğun, 48 saatte kadar bakılan zaman aralıklarında, postoperatif ağrı skorlarını düşürdüğünü ve aile memnuniyetini artırdığını saptadık.

Günümüzde lokal anestezik ajanlarının kullanıldığı yöntemlerle postoperatif ağrı kontrolünün etkin bir şekilde yapılması sonucunda; derlenmenin daha çabuk olduğu ve analjezik gereksiniminin azlığı görülmektedir (12). Yeterli postoperatif analjezi aynı zamanda postoperatif stres yanıtını da azaltmaktadır (13). Etkin bir reyonal analjezi ile kullanılacak diğer analjezik ilaçların yan etkilerinden de korunulmaktadır (14).

Pediatrik hastalarda reyonal anestezisi yöntemleri sıkılıkla genel anestezije yardımcı bir yöntem olarak ya da postoperatif analjezi sağlamak için kullanılmaktadır. Pe-

dütriğ reyonal blokların %89'u sedasyon/anestezi altında gerçekleştiriliyor. Bunların yaklaşık 0,9/1000'inde komplikasyon gelişmiştir (9, 15-17). Çocuklarda kaudal epidural anestezisi en sık uygulanan reyonal anestezî teknigidir. Bu teknik; abdominal ve alt ekstremitelerde uygulanan işlemler için etkili ise de, üst ekstremitede uygulanan işlemler için başka yaklaşımlar gereklidir. Brakiyal pleksus blokları bu noktada önem kazanmaktadır (15, 18.). Çocuklarda aksiller yaklaşım en sık kullanılan yöntemdir (18, 19). Ancak diğer yaklaşımlarla ile ilgili de literatürde çeşitli yayınlar bulunmaktadır (20-22).

Çocuklarda brakiyal pleksus bloğu ile ilgili ilk yayın 1951'de Small GA (23) tarafından yapılmıştır. Bu çalışmada; 151 hastada, prokain ve tetrakainin epinefrin ile kombinasyonu kullanılarak, kol ve elin travmatik hasarlarının olduğu olgularda, supraklaviküler ve aksiller yaklaşımıyla brakiyal pleksus bloğu uygulanmıştır. 137 hastada blok başarılı olarak değerlendirilerek, operasyonlar başarı ile tamamlanmıştır. Yan etki olarak ise; 4 hastada lokal hematomun ve 3 hastada ise, Horner sendromunun geliştiği bildirilmiştir. Daha sonra Clayton ML ve Turner DA (24); 10 yaş altındaki 80 çocukta; Small GA'nın çalışmasında olduğu gibi genel anestezî kullanmadan, %1,5 lidokain ve epinefrin ile aksiller yaklaşımıyla brakiyal pleksus bloğu uygulanmıştır. Pnömotoraks riskini önlemek için, supraklaviküler yaklaşımı kullanmadıklarını bildirmiştir ve 80 hastanın 79'unda başarılı olduklarını rapor etmişlerdir. Literatürdeki bu ilk örnek-

lerden sonra çocuklarda brakiyal pleksus bloğunun kullanımı artmaya başlamış ve hem genel anestezi yerine hem de genel anesteziye yardımcı bir yöntem olarak kullanılan yayınlar bildirilmiştir (18, 25, 26). Tissot M ve ark.'ları (25); ortalama yaşıları 8,5 olan 20 çocukta infraklaviküler yaklaşımla brakiyal pleksus bloğunu genel anestezi yöntemi ile beraber uygulamışlar ve etkili postoperatif analjezi elde ettiğini bildirmiştir.

Günümüzde, ortopedi ameliyatları sonrası çocuklarda, genel anestezi altında interskalen yaklaşımla brakiyal pleksus bloğu ile ilgili çalışmaların, literatürde az yer aldığı görülmektedir. Araştırmacılar bunu interskalen blokta daha yüksek pnömotoraks riski olmasına bağlamaktadırlar (9). Ancak Bogdanov A ve Loveland R (27) 548 hastalık serilerinde; genel anestezi indüksiyonundan sonra yapılan brakiyal pleksus bloklarında, bu türden komplikasyonların görülmeyeğini bildirmiştirlerdir. Genel anestezi almış çocuklarda, tecrübecli anestezistler tarafından uygulandığında interskalen bloğun da güvenli bir yöntem olduğunu öne sürmüştür.

Sreevastava D ve ark. (28)'larının yayınladığı bir olgu örneğinde; 5 yaşındaki artrogripozis multipleks konjenita tanısı almış bir çocukta, humeruslarındaki kronik osteomyelit sonucu gelişen kemik eksizyonu işlemi için propofol indüksiyonu ve nazal airway uygulamasından sonra sinir stimülasyonu yardımıyla sol taraf'tan interskalen blok, 1,5 ml %2 lidokain 1:200000 adrenalin ile 2 ml %0,5 bupivakain verilerek uygulanmıştır. Hasta cerrahi işlem boyunca ağrı duymamış; postoperatif 3. saatte parasetamol verilmiş ve ertesi gün taburcu edilmiştir. Bu olgu örneğinde de, genel anestezi uygulamasının interskalen bloğundaki vertebral arter enjeksiyonu, frenik ya da reküren laringeal sinir felci ve servikal spinal kord hasarı gibi olası komplikasyonları önlemedeki rolü üzerinde durulmuştur. Genel anestezi ile stressiz ve hareketsiz çocuklarda işlemin daha kolay uygulanabileceği bildirilmiştir. Ganesh A ve ark. (29)'larının bir çalışmasında; omuz artroskopisini takiben postoperatif analjezi için interskalen blok uygulanan 11-19 yaşındaki 67 hastanın retrospektif incelenmesi sonucunda; pnömotoraks, intravasküler enjeksiyon, hematom, epidural ya da intratekal enjeksiyon gibi herhangi bir komplikasyona rastlanmadığı bildirilmiştir. Bu hastaların anestezi sonrası yoğun bakım ünitesindeki takiplerinde; VAS değerlerinin 0-3 olduğu, 12 hastaya postoperatif hiç opioid uygulanmadığı ve opioid uygulanan hastalara, blok uygulanmayan hastalara göre daha az dozda verildiği tespit edilmiştir. Hastaların postoperatif takiplerinde daha az bulantı kusma şikayetini söyledikleri ve hastaların daha erken dönemde taburcu edildikleri bildirilmiştir.

Bizim çalışmamızda da; interskalen blok grubundaki hastaların bolus doz analjezik istemleri ve verilen bolus dozları kontrol grubuna göre daha düşük bulundu. Bulantı, kusma, kaşıntı, idrar retansiyonu, infüzyonun kesilmesi, hematom, motor blok ve sedasyon gibi yan etkiler açısından karşılaştırıldığında da; her iki grup arasında belirgin bir fark olduğunu gördük. Her iki gruba da postoperatif analjezik tedavi için HKA ile morfin uygulanmıştır. Morfinin bulantı ve kusma gibi yan etkileri bulunmaktadır. Kontrol grubunda daha fazla görülen bulantıyı, hastalar tarafından HKA ile daha fazla dozda kullanılan morfine bağlamaktayız. Çalışmamızda, interskalen blok uygulanan grupta ilk analjezik gereksiniyi, kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde daha az ortaya çıkmıştır. İnterskalen blok uygulanan gruptaki hastalar, bloğun etkisi ile daha geç ve daha az postoperatif ağrı duymaktadırlar. Ailelerin operasyon sonrası ile ilgili merak ettikleri en önemli şeylerden birinin postoperatif ağrı olduğunu düşünürsek; aile memnuniyetinin primer değerlendirmesi ağrı ile ilişkilidir. Postoperatif ağrının doğru ve iyi bir şekilde kontrollü, çalışmamızda aile memnuniyetlerini de artırmıştır.

Çocuklarda daha güvenli blok yapabilmek için; günümüzde ultrason, erişkinlerdeki kadar yaygın olarak kullanılmaktadır (30-35). Ultrasonun bu kullanımını; direkt görerek hedefe blok yapılabildiğinden; daha az komplikasyona, uzamış blok süresine (31, 36) ve artmış blok kalitesi ile birlikte daha az volümde lokal anestezik ilaç kullanımına neden olmaktadır (37, 38). Literatürde, 17 aylık bebeğe interskalen bloğun ultrason eşliğinde uygulanmasına ait olgu da bulunmaktadır (39). Biz de çalışmamızda her iki gruptaki hastalara blok işlemini genel anestezi altında ultrasonografi yardımıyla uygulamayı tercih etti ve ultrasonografi eşliğinde blok uygulama alanının daha rahat ve daha doğru belirlenmesi ile bahsedilen komplikasyonlardan hiçbirisi ile karşılaşmadık.

Sonuç olarak; çocuklarda ortopedik girişimlerin postoperatif döneminde, ağrı kontrolü için interskalen blok uygulanması; aile memnuniyetini artırmakta, postoperatif ağrı skorlarını düşürmekte ve analjezik ihtiyacını azaltmaktadır. Çocuklara tecrübecli anestezistler tarafından genel anestezi altında uygulandığında interskalen blokta gelişmesi olası pnömotoraks, vertebral arter ponksiyonu ve lokal anestezik toksisitesi gibi komplikasyonların gelişme olasılığı azalarak; güvenli bir postoperatif analjezi yöntemi olarak kullanılabilir.

Yazışma Adresi (Correspondence):

Dr. Banu AYHAN

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı
06100 Sıhhiye / ANKARA

E-posta (e-mail): banu.ayhan@gmail.com

KAYNAKLAR

1. White PF, Rawal S, Latham P, Chi L. Use of continuous local anesthetic infusion for pain management after median sternotomy. *Anesthesiology* 2003;99:918-23.
2. Keskin A. The role of pain in operative strategy. *Agri* 2004; 16(2):41-3.
3. Erdine S: Postoperatif analjezi. Ağrı sendromları ve tedavisi. 2. Baskı. İstanbul 2003;33-43.
4. Gurney MA. Pharmacological options for intra-operative and early postoperative analgesia: an update. *J Small Anim Pract* 2012; 53(7):377-86.
5. Pirim A, Karaman S, Uyar M, Certuğ A. Addition of ketamine infusion to patient controlled analgesia with intravenous morphine after abdominal hysterectomy. *Agri* 2006;18(1):52-8.
6. Adriaenssens G, Vermeyen KM, Hoffmann VL, Mertens E, Adriaensen HF. Postoperative analgesia with i.v. patient-controlled morphine: effect of adding ketamine. *Br J Anaesth* 1999; 83(3):393-6.
7. Moharari R, Sadeghi J, Khajavi M, Davari M, Mojtabahedzadeh M. Fentanyl supplement expedites the onset time of sensory and motor blocking in interscalene lidocaine anesthesia. *Daru* 2010;18(4): 298-302.
8. Casati A, Borghi B, Fanelli G, Montone N, Rotini R, Fraschini G, Vinciguerra F, Torri G, Chelly J. Interscalene brachial plexus anesthesia and analgesia for open shoulder surgery: a randomized, double-blinded comparison between levobupivacaine and ropivacaine. *Anesth Analg* 2003;96(1):253-9.
9. Tobias JD. Brachial plexus anaesthesia in children. *Paediatr Anaesth* 2001;11(3):265-75.
10. Suraseranivongse S, Kaosaard R, Intakong P, Pornsiriprasert S, Karnchanan Y, Kaopinpruck J, Sangjeen K. A comparison of postoperative pain scales in neonates. *Br J Anaesth* 2006;97(4): 540-4.
11. Aouad MT, Yazbeck-Karam VG, Nasr VG, El-Khatib MF, Kanazi GE, Bleik JH. A single dose of propofol at the end of surgery for the prevention of emergence agitation in children undergoing strabismus surgery during sevoflurane anesthesia. *Anesthesiology* 2007;107(5):733-8.
12. Fetherston CM, Ward S. Relationships between post operative pain management and short term functional mobility in total knee arthroplasty patients with a femoral nerve catheter: a preliminary study. *J Orthop Surg Res* 2011;7:6-7.
13. White PF, Rawal S, Latham P, Chi L: Use of continuous local anesthetic infusion for pain management after median sternotomy. *Anesthesiology* 2003;99:918-23
14. Bonnet F, Marret E. Influence of anaesthetic and analgesic techniques on outcome after surgery. *Br J Anaesth* 2005;95(1):52-8.
15. Ivani G, Mossetti V. Pediatric regional anesthesia. *Minerva Anestesiol* 2009;75:577-83.
16. Ivani G, Mossetti V. Regional anesthesia for postoperative pain control in children: focus on continuous central and peripheral infusions. *Paediatr Drugs* 2008;10(2):107-14.
17. Giaufre E, Dalens B, Gombert A. Epidemiology and morbidity of regional anesthesia in children: a one-year prospective survey of the French-language society of pediatric anesthesiologists. *Anesth Analg* 1996;83:904-12.
18. Leshkevich AI, Razhev SV, Lukin GI, Sidorov VA. Prolonged blocking of the brachial plexus by axillary approach in children. *Anesteziol Reanimatol* 1999;(4):41-4.
19. McNeely JK, Hoffman GM, Eckert JE. Postoperative pain relief in children from the parascalene injection technique. *Reg Anes* 1999;16(1):20-2.
20. Dadure C, Raux O, Gaudard P, Sagintaah M, Troncin R, Rochette A, Capdevila X. Continuous psoas compartment blocks after major orthopedic surgery in children: a prospective computed tomographic scan and clinical studies. *Anesth Analg* 2004;98(3): 623-8.
21. Dadure C, Raux O, Troncin R, Rochette A, Capdevila X. Continuous infraclavicular brachial plexus block for acute pain management in children. *Anesth Analg* 2003;97(3):691-3.
22. Ecoffey C, Lacroix F, Giaufre E, Orliaguet G, Courreges P; Association des Anesthésistes Réanimateurs Pédiatriques d'Expression Française (ADARPEF). Epidemiology and morbidity of regional anesthesia in children: a follow-up one-year prospective survey of the French-Language Society of Paediatric Anaesthesiologists (ADARPEF). *Paediatr Anaesth* 2010;20(12):1061-9.
23. Small GA. Brachial plexus block anesthesia in children. *J Am Med Assoc* 1951;147(17):1648-51.
24. Clayton ML, Turner DA. Upper arm block anesthesia in children with fracture. *J Am Med Assoc* 1959;24:169(4):327-9.
25. Tissot M, Lassauge F, Arbez-Gindre F, Barale F. Brachial plexus block by infraclavicular approach in children. Value of a nerve stimulator? Apropos of 20 cases. *Agressologie* 1991;32(1):86-7.
26. Serlo W, Haapanemi L. Regional anaesthesia in paediatric surgery. *Acta Anaesthesiol Scand* 1985;29(3):283-6.
27. Bogdanov A, Loveland R. Is there a place for interscalene block performed after induction of general anaesthesia? *Eur J Anaesthesiol* 2005;22(2):107-10.
28. Sreevastava D, Trikha A, Sehgal L, Arora MK. Interscalene brachial plexus block for shoulder surgery in a patient with arthrogryposis multiplex congenita. *Anaesth Intensive Care* 2002;30(4):495-8.
29. Ganesh A, Wells L, Ganley T, Maxwell L G, Cucchiaro G. Interscalene brachial plexus block for postoperative analgesia following shoulder arthroscopy in children and adolescents. *Acta Anaesthesiol Scand* 2008;52(1):162-3.
30. Marhofer P, Greher M, Kapral S. Ultrasound guidance in regional anaesthesia. *Br J Anaesth* 2005;94(1):7-17.
31. Marhofer P, Sitzwohl C, Greher M, Kapral S. Ultrasound guidance for infraclavicular brachial plexus anaesthesia in children. *Anesthesia* 2004;59(7):642-6.
32. Rapp HJ, Folger A, Grau T. Ultrasound-guided epidural catheter insertion in children. *Anesth Analg* 2005;101(2):333-9.
33. Roberts SA, Guruswamy V, Galvez I. Caudal injectate can be reliably imaged using portable ultrasound--a preliminary study. *Paediatr Anaesth* 2005;15(11):948-52.
34. Marhofer P, Bösenberg A, Sitzwohl C, Willschke H, Wanzel O, Kapral S. Pilot study of neuraxial imaging by ultrasound in infants and children. *Paediatr Anaesth* 2005;15(8):671-6.
35. Marhofer P, Chan VW. Ultrasound-guided regional anesthesia: current concepts and future trends. *Anesth Analg* 2007;104(5): 1265-9.
36. De José María B, Banús E, Navarro Egea M, Serrano S, Perelló M, Mabrok M. Ultrasound-guided supraclavicular vs infraclavicular brachial plexus blocks in children. *Paediatr Anaesth* 2008;18(9): 838-44.
37. Willschke H, Bösenberg A, Marhofer P, Johnston S, Kettner S, Eichenberger U, Wanzel O, Kapral S. Ultrasonographic-guided ilioinguinal/iliohypogastric nerve block in pediatric anesthesia: what is the optimal volume? *Anesth Analg* 2006;102(6):1680-4.
38. Weintraud M, Marhofer P, Bösenberg A, Kapral S, Willschke H, Felfernig M, Kettner S. Ilioinguinal/iliohypogastric blocks in children: where do we administer the local anesthetic without direct visualization? *Anesth Analg* 2008;106(1):89-93.
39. Lee JH, Kim YR, Yu HK, Cho SH, Kim SH, Chae WS. Ultrasound - guided interscalene brachial plexus block in a pediatric patient with acute hepatitis. *Korean J Anesthesiol* 2012; 62(6):568-70.